

[Oluf Pedersen.]

kursen skulde ned. Det vil altsaa sige, at paa det Tidspunkt var de Konservative „købt“ paa ganske samme Maade, som de andre er det nu.

Det overrasker mig noget, at der her i det høje Ting bliver forelagt en Tillægsbevillingslov, hvorom det bliver oplyst, at Underskuddet paa Driftsregnskabet i Virkeligheden er 60 Mill. Kr. større, end Forslaget giver Udtryk for, og saa staar den fungerende Finansminister ikke op og paa-viser, at dette ikke er rigtigt; han omtaler det ikke med et Ord, til Trods for, at det jo maa være lige til, at et Regnskab, som forelægges her, maa være ærligt, og ikke mindst til en fungerende Finansminister, der til daglig er Handelsminister, maa man stille det Krav, at det skal være ærligt. Hvis det var Burmeister & Wain's Regnskab, der var stillet op paa den Maade, som denne Opgørelse her er stillet op, hvis et hvilket som helst privat Regnskab var stillet op paa tilsvarende Maade, vilde sikkert Handelsministeren med Rette kunne gribe ind; men her, her gribes der sikkert ikke ind.

Forholdet er nemlig det, at nu har man gennemført en Række Love, hvormed man har ment at hjælpe Folk, disse Love har kostet en Mængde Penge, og disse Udgifter skulde man nu have Dækning for, for Rigsdagen raader jo ikke over andre Gaver end dem, den henter ude hos Befolkningen. Men man tør ikke komme med Regningen. Og naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard optræder her, maa jeg jo sige, at den Regning, der her er Tale om at betale, er jo ogsaa Regningen for det Arbejde, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har været med til. Jeg mener, Befolkningen maa have Krav paa, at der vises Ærlighed. Hvis Befolkningen vil have Gaver, maa Rigsdagen ogsaa ærligt vise Befolkningen, at den selv maa betale dem.

Nu har man gennem mange Aar drevet det paa den Maade, at man vel har øget Gaverne, og man har øget Skatterne, men man har samtidig optaget det ene offentlige Laan efter det andet. Der bliver sagt, at Tiden i Øjeblikket ikke er en Tid, hvor der er Grund til at kræve Balance; men man har jo laant gennem alle Aarene. Tiden har aldrig været til at kræve Balance, og hvornaar bliver det da Tiden dertil? Forholdet er det, at man prøver stadig at laane hos de rige og lade de fattige betale; det er det, disse offentlige Laan er Udtryk for. Man siger, at Samfundet er fattigt. Det er bundforkert, naar Samfundet er saa velhavende, at det kan lade 200—300 Mill. Kr. samfunds-

skabte Værdier gaa til Højfinanssen uden selv at inddrage dem.

Et Samfund, der lader Grundrenten gaa til private, kan ikke være rigt. Det vilde være rigt, naar det indkrævede denne Grundrente; men naar det lader den flyde, saa skal det blive fattigt. Saa maa der udskrives Skatter, og Skatterne skaber Arbejdsløshed, og Arbejdsløsheden skaber Nød. (Afbrydelse: Vi skal have Grundskyld). Ja, vi skal have Grundskyld, selvfølgelig; vi skal inddrage de samfundsskabte Værdier til Dækning af Samfundets Behov og lade Folk beholde deres egne Penge. Det maa da være saa ligetil.

Det er betegnende for hele den Udvikling, man er kommet ind i, at trods det, at man har foræret disse Penge væk og er gaaet ind i dette Skattesystem, tør man ikke en Gang inddrive saa mange Skatter, at man kan skaffe Dækning for de offentlige Udgifter; men man stiller et Regnskab op paa et uredeligt Grundlag, man udsteder Veksler paa Fremtiden, man udsteder falske Veksler, og det kører hele Systemet paa.

Formanden: Dette Udtryk var ikke heldigt.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte for et Øjeblik siden, at de Konservative vilde lade de 3 Partier, som har sluttet den Overenskomst, der er Genstand for denne Diskussion, nyde Tilværelsen sammen. Naa, ja, men det maa altsaa være, naar denne Debat er afsluttet; for det vil vel sagtens sige, at hele det Spektakel med Potter paa Dørene ustandseligt, som har været etableret af de Konservative, siden Overenskomsten sluttedes, nu skal høre op, efter at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har faaet sit brændende Ønske opfyldt og for et Øjeblik siden her kunde sige: saa lykkedes det da endelig at opnaa en Debat.

Jeg har Indtryk af, at Debatter ved mange Lejligheder er noget af det ærede Medlems daglige Brød. Men hvad Nytte til syvende og sidst, sagligt og politisk, en Debat som denne gør, det ser jeg ikke; det vil maaske de Konservative kunne oplyse mig om. Finansielt er disse Betragtninger paa et ganske løst og foreløbigt Grundlag, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har anstillet, jo ikke af den Vægt eller Dybde, at de ikke meget godt kunde udsættes til et senere Tidspunkt, naar Tillægsbevillingslovforslaget var virkelig prøvet i Finansudvalget. Og hvilken Værdi dette Opgør mellem to Partier, som i svundne Dage